

Við Másanum til Svínøyar...

Ein túrur við Másanum til Svínøyar kann vera einastandandi góður um summarið, men eisini tilsvareandi buldrutur, tá tað líður ímóti vetrinum

SVÍNØYARFERÐ

Solby A. Eliassen

Koma til Hvannasund henda kalda mikumorgunin. Tað er ikki so nógvur vindur, men tað er sera kalt. Við keiina liggur Másin, og skiparin, Mogens Højsted stendur og prátar við nakrar sundamenn, tá tað verður rópt út gjøgnum stýrhús-rútin, at klokkan er tiggju minuttir yvir niggju.

»Mogens, skalt tú ikki við?»

»Ajú, lat meg bara koma við«, sigur skiparin flennandi og kemur skundsliga umborð. Og so verður lagt frá.

- Tað verður ikki so galið í dag, sigur skiparin og fer upp í stýrhúsið.

Ikki eru nógv ferðafólk í dag. Um eini seks ella átta. Og so er ein veður við eisini. Tað er ikki loyvt at flyta livandi seyð millum oyggjarnar, og ein maður greiðir frá, at hetta er ein seyður, sum fjallmenninir ikki fingi til oynna dagin fyri, og at hann tí hevur staðið umborð á Másanum alla náttina. Nú skal hann so til Svínøyar.

Standa úti og eygleiða ta størfingnu náttúruna. Ein byggd á eini aðrari oyggj kemur til sjónar. Hvør man hon vera? Ein eldri maður sigur, at tað er Kirkja á Fugloynni. Tað er ikki frítt, at tað

er pinligt at finna út av, hvussu illa tað er statt við heimstaðarlærni.

Sjógvurin øtlast

So hvørt, sum tað verður siglt longur, byrjar tað at rulla meira og meira. Fleiri ferðir tekur skiparin frá, meðan vit fara upp

á eina høga aldu fyri og aðra eftir.

- Biða nú, tað verður verri enn, sigur maðurin.

- Men verið bara rólig, skiparin siglir hóvliga, so tað verður ikki so ringt, leggur hann uggandi afturat.

Kann ikki lata vera við at hugsa um hann mundi lesa and-

litsbráid hjá mær, tá hann segði hetta seinna.

Eftir at hava staðið í øllum hesum buldrinum eina løtu, har tað kennist, sum ein er í eini tuflu, sum bert verður tveitt aftur og fram millum alurnar, byrjar ein so smátt við at venja seg við tað. Og tað verður lættari at standa.

Í stýrhúsinum situr skiparin, og ein maður stendur og hyggur út gjøgnum rútin.

Har frammi í bátinum stendur veðurin, sum fær nógvur karmar. Hvørja ferð báturin kemur niður í móti aldunum aftur, skola sjógv-ar inn, men tað letur ikki til at gera kariatúrimum nakað. Hann stendur í sama lag. Ikki eina tí einastu ferð sær tað út til, at hann fer at detta.

Skiparin er prátingarsamur. Hann sigur millum annað, at Másin siglir alt ov seint. Tað tekur fimm korter at sigla inn á Víkina, meðan tað tekur trý inn á Eiði. Og so er veðrið sjálvandi avgerandi fyri siglingartíðina. Henda dagin mundi túrurin vara úti við hálvan annan tíma, tí neyðugt var at taka frá so ofta í teimum høgu aldunum undir Svínøyarlandinum.

Stutt áðrenn bygðina, byrjar at batna. Tað rullar ikki so illa meira, og áðrenn ein veit av, verður

lagt at á Víkini í Svínø.

Fleiri fólk eru komin oman til lendingina at taka ímóti Másanum. Ein maður sigur, at túrurin bleiv ikki so buldrutur sum væntað.

Tað kenst gott at hava fast undir fótum aftur. Og túrurin heimaftur um kvøldið, hann verður ikki hugsað um, fyrr enn til ta tíð.

Hvørja ferð Másin kemur niður í móti aftur aldunum, brýtur uppum

Mynd: Álvur Haraldsen

Vit hava alt til húsini

- bæði til privat og vinnu

Tvis køkar, bað og garderobeskáp

Crawford hurðar til privat og vinnuligt

Gólv og annað byggitilfar

Blomberg Hvítvørur

Dyno Nobel sprengjievni

pr Klement

Petersen

600 Saltangará - Tlf. 447560 - Fax. 448460

Standby kostar

Veitst tú...

- At í allari síni livitíð brúkar stereo-anleggið **33%** av elnýtsluni at "sova í"
- At sjónvarpið brúkar **50 %** av elnýtsluni at "sova í"
- At video-tólið brúkar **90 %** av elnýtsluni at "sova í"

SEV Slækkið veggkontaktina!

Altíð væl nøgd í klæðum

frá Shari

Sandalir 475,00 kr.

Solustevnutilboð:

Fiskabuksur 99,- kr.
Troyggjur 99,- kr.
Skógvar 150,- kr.

Kjólir 199,00 kr.

Vælkomin inn á bás nr. 23

SHARI

Heiðavegur 30
FO-600 Saltangará
Tlf. 448398 / 218398

whazzup!!!

TELDUBRÆVIÐ

Frá: Turid Mørkøre, Oslo, turid.morkore@akvaforsk.nlh.no
Til: turid@socialurin.fo
Evni: Vikuskifti

Heystið er lúsa- og lopputíð

Støðugt færri rottu- og hestahalar í teim norsku skúlagørdunum bera boð um, at heystið er gamalt. Í Noregi er lúsin vorðin ein sonn landaplága, og heystið er háseingin fyri hesum óboðnu, ópopuleru og blóðsúgvandi verunum. Við tað, at lúsin tolar flestu kemikalíir, verða saksamir hvestir, og hárlongdin á teim norsku barnahøvðunum støðugt styttri um hesa tíðina.

Loppurnar eru meira populerar. Nærum hvør norskur skúli hevur egið hornorkestur, og hesi skipa á hvørjum vári og heysti fyri loppumarknað, har gamalt skrambul fyri

onkur, fær nýggjan íblástur hjá onkrum øðrum. Peningurin, sum kemur inn, verður nýttur til at keypa nýggj ljóðfór fyri og til at fígga ferðir og tónleikalærarum. Loppuinntøkurnar gera eisini, at limagjaldið fyri hornblásturin verður lægri (1000-1500 kr), samanborið við onnur fritíðartriv.

Avvarðandi at børnunum standa fyri øllum arbeiðinum í samband við loppumarknaðin, og tað er ein sjálffylgja, at bæði mammur, pápar og systkin luttaka. Ommur og abbar at hornblásandi børnum eru eisini við í arbeiðnum, men tey eru sjálvboðin.

Norðmenn eru nevniliga vanir við tað teir kalla "dugnad". Teir hava til dømis "hostdugnad" og "várdugnad" á skúlum og barnagørdum, har tey avvarðandi rudda upp, friserar runnar, mála, skifta sand í sandkassum osv.

Loppumarknaður verður vanliga hildin leygardag og sunnudag, og bæði fimleikarhøll, skúlagarður og skúlastovur eru í brúki. Innsavningin av loppum byrjar seinnafríggjadag, og tá koyra last-bilar runt og heinta sekkir av klæðum, innbúgv og annað, sum fólk seta uttanfyri dyrnar. Loppurnar verða síðan sorter-

aðar og koyrdar á ymiskar avdeilingar á skúlanum. Vanliga eru avdeilingar fyri klæðir, innbúgv, ítróttarútgærð, kóksútgærð, bókur og el-hentleikar. Finari loppur verða seldar á aksjón, og tá kann stemningurin gerast rættuliga høgur. Á onkrum loppumarknaði ber eisini til at fáa skift summardekkini út við vetrardekk.

Í ár var eg fyrstu ferð við til at skipa fyri einum tilikum loppumarknað, og eg má viðganga, at tað var ein sonn fragd. Allir fyrireikarnir, smáir og stórir, arbeiddu so sveittin lak til langt út kvøld-

id, og øll vóru í góðum lag. Størsta upplivisið varð tó at lata dyrnar upp. Tá var sannur ruðuleiki. Fólk streymaðu inn, onkur kastaði seg yvir onkra gamla kommodu og gamlar cowboybúksur og hosur fuku um oyruni.

Í ár gav loppumarknaðurin 317.000 kr. í kassan hjá hornorkestrinum. Hetta var enn eitt nýtt met. Eisini fyri Frelsunarherin, sum fekk 68 sekkir av klæðum og 7 sekkir av skóm.